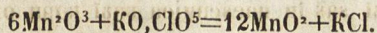

Acest oxidă se disolvă în sticlă și în boraxă, și le coloră în violet frumos înkis.

Se deosebește lesne de sesqui-oxidă: în efekt, acest din urmă oxidă se atacă foarte anevoie prin acidul sulfuric concentrat care disolvă în contra că renezițiune peroxidul de mangană. Afară de aceasta, peroxidul de mangană pisându-se de o pâlvere vință, iar a sesqui-oxidului este vrșnă.

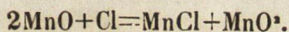
Preparație. — Se prepară bi-oxidul de mangană prin deosebite moduri.

1°. Încălzind că chlorată de potasă pe cămă din căi-а-ащă oxidă de mangană și mai că seamă sesqui-oxidul.

O temperatură prea înălțată ar scimă peroxidul în oxidă porous.

2°. Traktind hidratul să carbonatul de protoxidă de mangană, în suspensie în apă, printre prisos de chloră:

Peroxidul de mangană preparat prin metoda aceasta konstitse în hidrată pâlveros, care, după D. Berthier, are pentru formă MnO^2, HO .

3°. Deskomponind la căld manganati să hypermanganati alcalini prin acidi întinși. După D. Mitscherlich, acest hidrată este același ca că precedent.

4°. Evaporind bromatul de protoxidă de mangană. Se precipită o pâlvere neagră care are pentru komposiție: $(\text{MnO}^2)^3, \text{HO}$ (D. Rammelsberg).

5°. Traktind oxidă porous de mangană prin acidă azotică concentrat, se formă, după D. Berthier în hidrată care are pentru komposiție $(\text{MnO}^2)^4, \text{HO}$.

КОМБИНАЦІИ АЛЕ МАНГАНЕСУЛУИ КЪ ОКИГЕНУЛ.

Se cănoșea de căмă timp în компăс care se produce când se căне а се toni potasă că peroxidă de mangană și că nitru; se căieа că корпăл acesta комбіка а-